

STRUKTURA EKOFIZJOGRAFICZNA TERENÓW

1. Tereny silnie przekształcone działalnością ludzką, na ogół o niskich wartościach przyrodniczych.

D2

Droga krajowa nr 15. Szczególnie uciążliwa dla terenów sąsiednich, ze względu na znaczne natężenie ruchu tranzytowego.

Tereny zwartej zabudowy, znacznie przekształcone antropogenicznie. Uciążliwość nie powinna przekraczać granic posesji.

M

głównie zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa

2. Tereny otwarte porośnięte zielenią w przewadze niską, na ogół o przeciętnych wartościach przyrodniczych.

IC

Taras wyższy rzeki Drwęcy. W podłożu dominacja rzecznych osadów piaszczystych. Rzeźba niemal równinna. Niska wartość rolnicza. Warunki fizjograficzne korzystne do zabudowy, o topoklimacie przeciętnym do stałego pobytu ludzi.

IIG

Niższe partie terenów wysoczyznowych i wyższego tarasu Drwęcy. Warunki fizjograficzne (gruntowo-wodne i/lub topoklimatyczne) mniej korzystne do całorocznego pobytu ludzi. Warunki gruntowe złożone. Pozostałe cechy (rzeźba i wartość rolnicza) zbliżone do IC.

Olsztyn; styczeń/luty 2017 r.

Opracował: mgr Zbigniew Zaprzelski
Opracowanie graficzne: mgr Łucja Krupińska

**Załącznik nr 2 do prognozy oddziaływania
na środowisko projektu zmiany planu miasta
Nowe Miasto Lubawskie
skala 1:1000**